

Geachte gebruiker,

U heeft de demo tekstversie geopend van de musical *Mirákel*.

De bedoeling hiervan is u een zo royaal mogelijk indruk te geven van de musical.

Dit in combinatie met de audio presentatie die eveneens op deze website pagina staat.

De demo tekstversie bestaat uit:

A. Tekstboek:

- 1. De beschrijving van de scènes die voorkomen in het, onder punt A2, afgedrukte tekstdeel. De scènebeschrijving van de overige scènes, zie punt 3.**
- 2. Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%. Hierdoor maakt u kennis met de soort dialogen, enkele liedteksten, de opzet en de sfeer van de musical.**
- 3. De beschrijving van alle scènes van het resterende deel van het tekstboek.**

B. Handleiding:

- 1. Een volledig hoofdstuk**
- 2. Het rollenschema**
- 3. De wijze van muzieknotatie**

A. 1 Korte inhoud van scène 1 t/m 5

Scène 1

Een mysterieuze gedaante introduceert de musical. Het publiek gaat kijken naar het spektakelstuk 'Mirákel', een magisch realistisch avontuur. Dan zwaait een deur open en 'vallen er achter kinderen naar buiten'. De boze meester stuurt ze de klas uit, omdat ze nooit wat uitvoeren. "Maar wij weten tóch alles al", is hun verweer. "Wij zijn wonderkinderen"! De meester wijst naar de 'gangbewoner' (het publiek) en roept bezwerend dat ook zij beweerden alles te weten, maar er nooit in zijn geslaagd de vijf onmogelijke vragen te beantwoorden. Daarom zitten zij al jaren op de gang. Pas als iemand er in slaagt alle vragen binnen één uur te beantwoorden, zal iedereen verlost zijn. In het lied 'Wonderkind' maken de kinderen duidelijk dat zij deze klus gaan klaren!

Scène 2

Enkele gangbewoners hebben de acht kinderen geadviseerd om naar het documentatiecentrum te gaan. Daar duiken de kinderen in de boeken en vinden het boek 'geschiedenis voor wijsneuzen'. Het boek vertelt op welke wijze de kinderen de onmogelijke vragen kunnen beantwoorden. Wanneer blijkt dat twee kinderen naar de tijd van de Batavieren moeten, zijn alleen Tim en Sacha zo dapper om de spits af te bijten.

Scène 3

Het geblaas van het publiek en het geluidseffect, brengen Tim en Sacha bij de Batavieren. Deze komen zingend op. Om de vraag te kunnen beantwoorden '..hoeveel Batavieren kwamen ons land binnen en wat zat er in hun lunchpakken...', besluiten de twee kinderen zich als douaniers te gedragen. Dit levert de nodige verrassingen én het antwoord op.

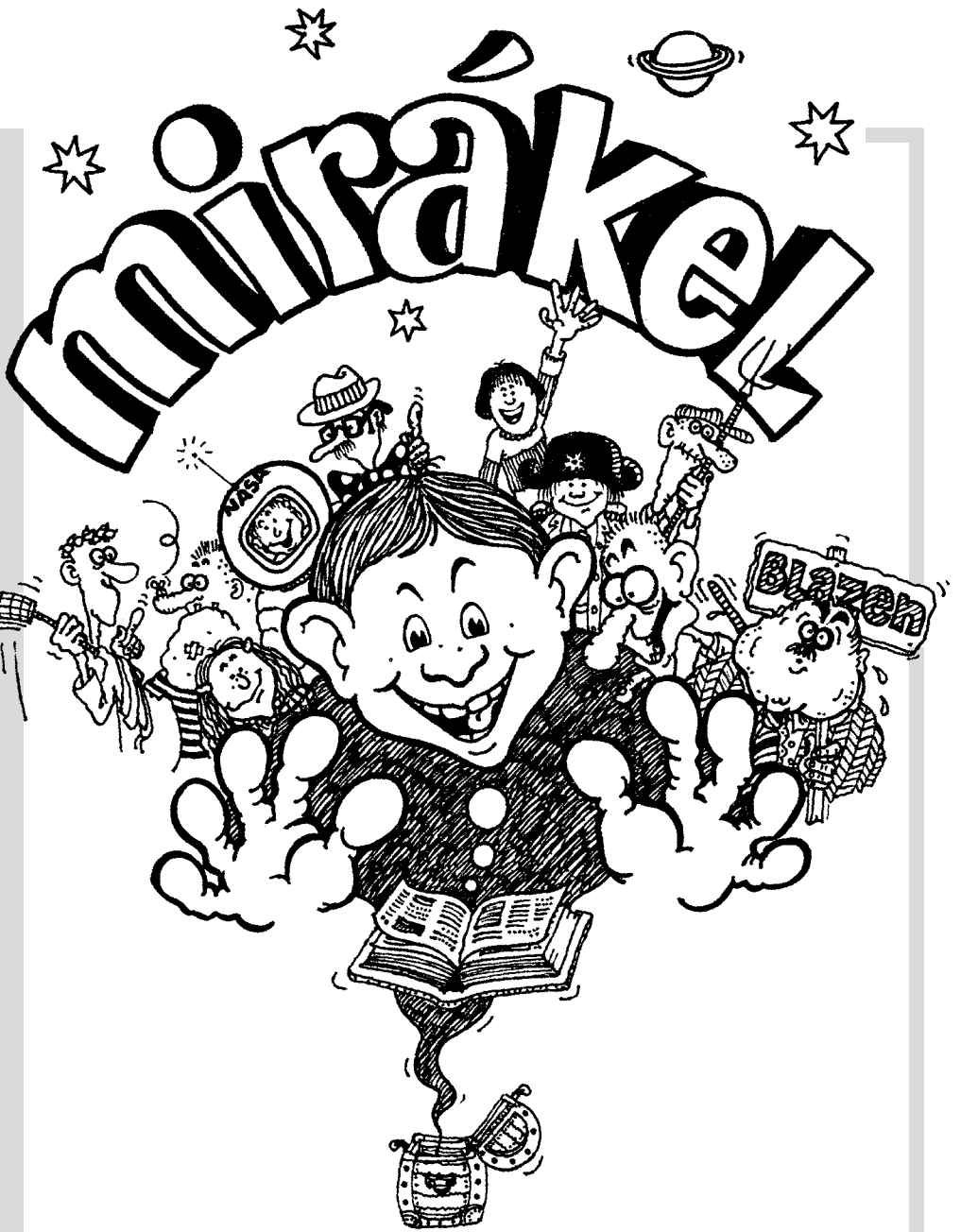
Scène 4

Eva en Bas is het tweede koppel dat een vraag moet beantwoorden. Zij moeten hiervoor naar Waterloo, alwaar de beroemde 'slag' plaatsvindt. We zien in deze scène hoe de slimme Napoleon zijn geheime wapen demonstreert en hiermee tevens de tweede 'onmogelijke' vraag beantwoordt.

Scène 5

De derde 'onmogelijke' vraag kan alleen beantwoord worden als de kinderen naar de maan gaan. Els en Marcel zijn getuige van de maanlanding en zien tot hun stomme verbazing dat niet Neil Armstrong de eerste was die voet op de maan zette .....

A. 2 Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%

Cees West

tekstboek

SCÈNE 1

♪ 1/24

(het eerste cijfer geeft de volgorde aan, het tweede cijfer geeft de CD-volgorde aan van de 'uitvoeringskant') De muziek wordt gestart. Er komt een mysterieuze gedaante, fladderend, op. Hij/zij vertelt in enkele bondige versregels wat het publiek gaat meemaken. Dit is meer een 'sfeerschets' dan een verhandeling over de inhoud. Omdat de muziek voldoende lengte heeft, moet de tekst vooral niet te snel worden uitgesproken.

MIRÁKEL

Wat kan wel en wat kan niet?
Bestaat echt alles wat u ziet?
Is zwart zwart en is wit wit?
Is het waar dat u daar zit?
Is héél vreemd ook héél gewoon?
Is de waarheid ook een droom?
Let dan op, want ik onthul...
het spektakelstuk ... MIRÁKEL!

Nadat de tekst duidelijk en sfeervol is voorgedragen, verdwijnt de gedaante. De muziek 'waait hem/haar in een draaikolk weg'. Dan gaat de toegangsdeur van de zaal met een ruk open. Er 'vallen' 8 kinderen naar buiten.

Mirákel

- Tim** : Maar wij dóen toch helemaal niks?!
- Meester** : Dat is 't 'm juist. Jullie doen niets. En als jullie niet willen leren dan dan...
- Sacha** : Maar wij wéten alles al!
- Bas** : Dus hoeven wij niets meer te leren.
- Meester** : Oh nee... Nou, als jullie dan van die wonderkinderen zijn...
- Eva** : Ja...
- Meester** : *(een beetje mysterieus)* ... Probeer dan deze vragen maar eens te beantwoorden.
- Marcel** : Poeh... geen probleem, hè jongens?
- Els** : Probleem, probleem? Wat is dat probleem? Dat woord ken ik niet!
- Anneke** : Precies! Wij kennen geen problemen, wij weten ALLES!
- Meester** : Dat beweerden zij ook!!! *(wijst naar het publiek)*
- Rob** : *(ontsteld)* Zijn die d'r ook allemaal uitgestuurd?
- Meester** : *(steeds enger)* Allemaal... en ze zitten er al jááááááären!
- Tim** : Wat vreselijk.

Sacha : Wat verschrikkelijk.
Allen : *(tegelijk)* Wat verschrikkelijk vreselijk.
Meester : *(bezwierend)* Zij beweerden óók dat ze alles wisten. Ook zij hebben deze lijst gekregen. Maar niet één kwam terug met de goede antwoorden.

Bas : Oh nee?

Meester : Nee!

Marcel : Oh nee?

Meester : Nee!

Els : Maar wij halen toch altijd tieners?

Meester : Ja!

Anneke : En wij weten toch alles altijd?

Meester : *(stampvoetend)* Grrr... ja!

Rob : Dan zullen wij ze bevrijden.

Meester : Maar dat is onmogelijk!

Tim : Niets is onmogelijk!

Meester : Dáár kom je wel achter als je de vragen ziet. Jullie hebben één uur de tijd. En die tijd gaat nú in! Ik zou zeggen... veel succes!

De meester geeft de lijst aan Tim en slaat de deur dicht. De 8 kinderen staan 'op de gang'. Er zijn enkele spelers in het publiek verwerkt.

Kind 1 : Jullie krijgen het nooit voor elkaar.

Kind 2 : We zitten hier al jaren.

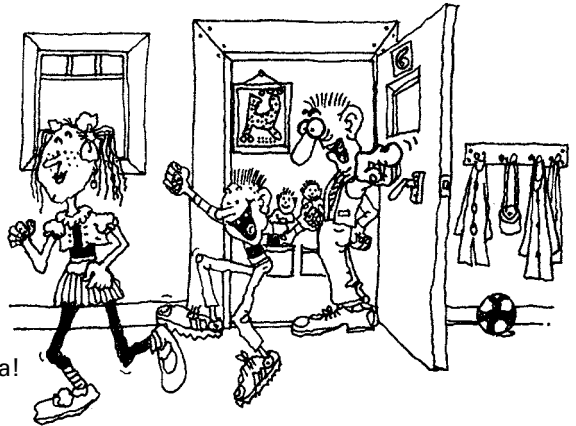
Kind 3 : Die 5 vragen zijn onmogelijk. Absoluut onmogelijk!

Bas : Niets is onmogelijk!

Kind 1 : Ga naar het documentatiecentrum. Daar maak je de meeste kans.

Marcel : Da's een goed idee. Kom op jongens... er op af!

Sacha : *(overduidelijk tegen publiek)* Wedden dat jullie over een uurtje vrij zijn?

♪ 2/25 *Het intro van het lied begeleidt de kinderen naar het speelveld. Tijdens deze muziek komen ook koorkinderen oplopen. Uit ieders volle borst klinkt het openingslied WONDERKIND!*

LIED 1: WONDERKIND

1. Ik zal u wat vertellen, iets wat u nog niet weet.
Het klinkt zo ongelooflijk, dat u het nooit vergeet.
Het duurt al vele jaren, van mijn geboorte af.
'k Beschouw 't als een zegen, maar af en toe als stra-a-af.

refrein: groep 1

Ik ben een wonderkind
Ik ben een wonderkind
Ik ben een wonderkind
Ik ben een wonderkind

Ik ben een wonderkind
Ik ben een wonderkind
Ik ben een wonderkind
Ik ben een wonderkind

groep 2

wonderkind
wonderkind
wonderkind
WAAHOEE...

wonderkind
wonderkind
wonderkind
WAAHOEE...

2. Wij halen heel veel tieners, maar wij doen nooit ons best.
En daarom heeft de meester, af en toe aan ons de pest.
Om hem dan goed te stemmen, doen wij met opzet dom.
Dan is ie weer tevreden en stopt met z'n gebro-o-om.

refrein:

3. Wij moeten nu bewijzen, dat dat ook echt zo is.
Die vragen op dat lijstje, die zijn beslist niet mis.
Het zal wel spannend worden, wij hebben maar één uur.
Maar wij houden van actie, zijn dol op avontu-u-ur.

refrein 2x

SCÈNE 2

De muziek blijft doorlopen. Tijdens de reprise lopen de koorkinderen swingend weg. Onder-tussen lezen de kinderen de vragen door. Wanneer de muziek weg is, zegt Bas:

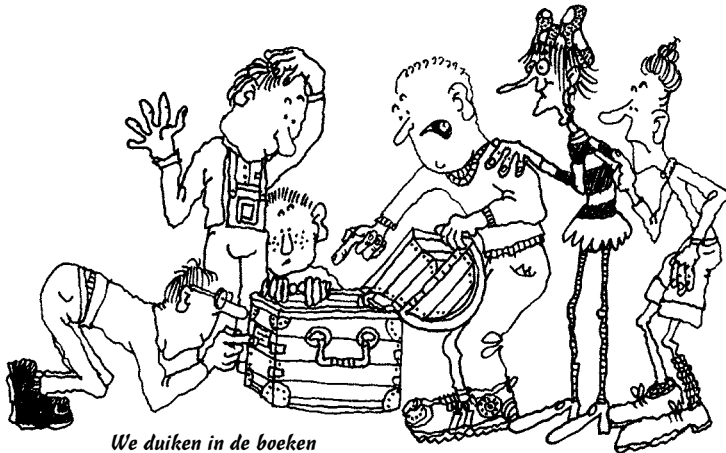
Bas : *(krabt op hoofd)* Nou jongens, ik weet niet wat jullie er van vinden, maar dit is zelfs voor mij te moeilijk.

Eva : Kom op Basje. Net zei je nog dat niets onmogelijk was. Geef je het nu al op?

Bas : Nou eh... nee, maar eh... heb je die eerste vraag echt goed gelezen? Dat kan toch helemaal niet?

- Tim** : *(leest duidelijk voor)* Vraag 1. Hoeveel Batavieren kwamen ons land binnen en wat zat er in hun lunchpakket.
- Bas** : Dat bedoel ik dus! We kunnen beter gelijk op de gang gaan zitten.
- Marcel** : Dat nooit! We zullen er achter komen hoe we deze onmogelijke vragen kunnen beantwoorden.
- Els** : Deze boeken kunnen natuurlijk al een heleboel vertellen.
- Tim** : Maar niet de dingen die hier worden gevraagd. Daar kan je alleen maar achter komen als je er zelf bij bent geweest.
- Anneke** : Dat kun je dus wel vergeten! Het is allemaal geschiedenis.
- Tim** : Maar wij zijn toch WONDERKINDEREN? Wij weten en kunnen toch alles? Dus daarom... kop op en borst vooruit. We duiken in de boeken!

We duiken in de boeken

♪ 3/26 *De muziek wordt gestart. De kinderen zoeken over het hele speelvlak. Hierbij maken ze duikende bewegingen, kijken in boeken en duiken weer verder. Het moet een levendig tafereel zijn, waarbij er sprake is van een soort 'boeken-duik-dans'. Op een duidelijk signaal in de muziek (een schril hoog geluid) valt plotseling het oog van Eva op een kist die ergens bovenop staat. Ze klimt op een krukje en pakt het boek uit de kist. Ze blaast het stof eraf en roept:*

- Eva** : *(steekt boek omhoog)* Kijk eens!
- Bas** : Wat is dat?
- Eva** : Een boek natuurlijk.
- Bas** : Ja dat zie ik ook. Maar wat is er zo bijzonder aan.
- Eva** : *(leest titel)* Geschiedenis voor wijsneuzen.
- Sascha** : Wat een vreemde titel.

Tim : Laat eens zien Eva, misschien is dit de sleutel. (*gaat in boek bladeren*)

Marcel : Ja misschien kunnen we hierdoor de vragen beantwoorden.

Tim : Hier heb ik wat, geloof ik. (*leest langzaam voor*)

Wie wil dat wonderen bestaan,
laat flink zijn fantasieën gaan.
Dan zal het zijn en zal het wezen,
dat tijden door elkaar gaan racen.

Bas : Zie je wel, dit boek hebben we nodig!

Sacha : 't Klinkt veelbelovend ja, maar is dat alles of staat er nog meer in?

Tim : (*slaat bladzijde om*) Ja hier...

Twee op dit boek, hou adem in,
leg op uw borst de onderkin.
Dan is er nodig veel geraas,
bij voorkeur grote mens geblaas.

Eva : Ik heb helemaal geen onderkin!

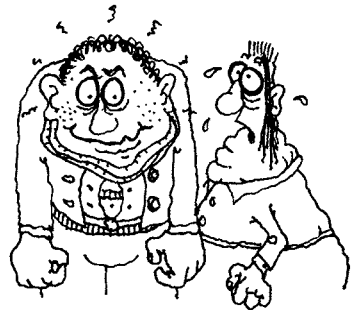
Marcel : Stil nou!

Els : Ik snap er geen snars van. Grote mens geblaas... wat is dat voor gebazel?

Anneke : Er moeten nog meer aanwijzingen in het boek staan Tim.

Tim : (*bladert*) Ja hier...

Maar 't is helaas van korte duur,
het duurt niet langer dan een uur.
Dus haast u bliksems... vliegensvlug,
want anders komt u nooit meer t'rug.

Ik heb helemaal geen onderkin!

Rob : Nou nou... da's niet mis zeg.

Sacha : We moeten 't proberen. We moeten die gangbewoners redden.

Eva : Tja, als wij het niet kunnen, wie kan het dan wel?

Els : Laten we maar snel beginnen dan. Maar denk eraan, als je het antwoord weet... als de wiedeweerga terug hè!

Anneke : Inderdaad, we hebben maar één uur de tijd!

Rob : Okay, wat zei het boek ook alweer? Over met z'n tweeën?

Bas : We moeten met z'n tweeën op het boek gaan staan en elkaar goed vasthouden.

Tim : Dan je onderkin op je borst leggen...

Eva : (*onderbreekt*) Maar ik heb helemaal geen onderkin!

Rob : Flauwekul... Iedereen heeft een onderkin. (*tegen Eva*) Doe eens zo: (*maakt overdreven onderkin*)

Eva doet hem na.

Rob : Ik hèb helemaal geen onderkin? Jij hebt een driedúbbele onderkin!

Iedereen moet lachen.

Tim : Ik zei dus je onderkin op je borst leggen en goed je adem inhouden.

Els : Ja en dán iets wat ik niet begrijp.

Eva : Dat geraas bedoel je zeker.

Els : Ja, wat is dat eigenlijk... geraas.

Bas : Dat is geluid eh... lawaai.

Rob : En dat moet door grote mensen worden gemaakt.

Marcel : Hoe komen we daar nou weer aan?

*Iedereen denkt even na en draait zich langzaam om naar het publiek.
Ze roepen tegelijk:*

Allen : Dáár!!!

Anneke : Ook weer opgelost.

Tim : Zeg hoe zit dat... blijven we kletsen of eh...

Rob : Je hebt gelijk Tim. Laten we snel beginnen. Op naar de Batavieren.

Els : (*enthousiast*) Ja... op naar de Batavieren. (*schuchter*) Maar eh... wie gaan er eigenlijk eerst?

De volgende teksten worden snel achter elkaar uitgesproken. Telkens doet degene die een zin heeft gezegd schrikachtig een stap achteruit.

Eva : Ikke niet.

Bas : Mij niet gezien.

Marcel : Nou eh... nee!

Els : Ik wacht nog even.

Anneke : Eh... ikke? .... nee dank je.

Rob : Ja doe!

Sacha : Dan blijven wij over Tim.

Tim : Wat een bangebroeken zeg.
Kom op Sacha... op het boek!

Sacha : En jullie van moevestein. Hup... wegwezen!

De zes kinderen lopen weg en roepen door elkaar:

Allen : Succes hoor. Kijken jullie uit. Daaaaag. Doe je ze de groeten.
(en meer van dit soort kreten)

De twee kinderen gaan naast elkaar staan. Ze doen de kin op hun borst en houden de adem in. Er gebeurt niets. Het is onwaarschijnlijk dat het publiek gaat blazen. Na enige tijd (niet te snel!) zegt Tim:

Tim : *(stikt bijna)* Tja, zo gebeurt er natuurlijk niets!

Sacha : Waar blijft dat geraas nou?

Tim : *(nadrukkelijk tegen publiek)* Dat gebláás dus.

SCÈNE 3

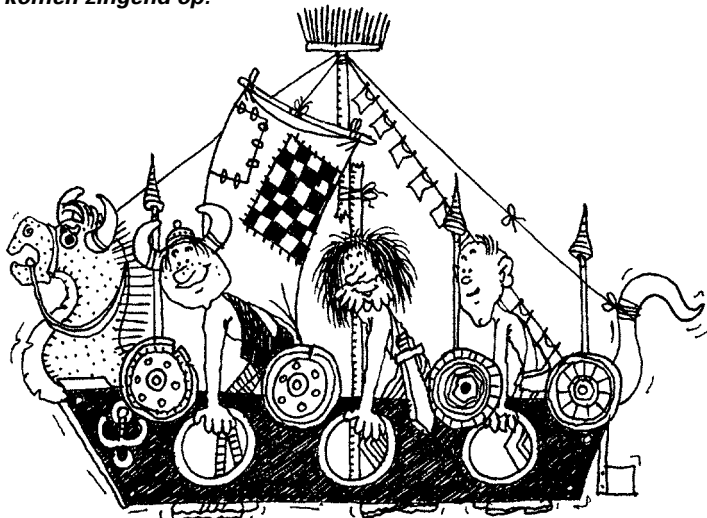
♫ 4/27 *De kinderen doen weer de kin op hun borst en houden de adem in. Het publiek blaast uit alle macht. Dan wordt 'het vreemde geluid' aangezet. De twee kinderen blijven stokstijf staan. Wanneer het geluid wegebt, 'ontwaken' de twee kinderen. Dan klinkt in de verte muziek + zang. (CD dus niet stoppen!)*

Tim : *(blij)* Ik geloof dat het gelukt is Sacha. We zitten niet meer op school. Ik hoor ze, ik hoor ze aankomen...

Sacha : Wie zijn dat dan?

Tim : Begrijp je dat dan niet? Daar heb je de Batavieren!

De muziek wordt harder, de twee kinderen 'verstoppert' zich. De Batavieren komen zingend op.

Familie Bata... aangenaam!

LIED 2: REISJE LANGS DE RIJN

Ach zo'n reisje langs de Rijn Rijn Rijn.
Dat is zo ontzettend fijn fijn fijn.
Tra la la la la la la la la.
tra la la la la tra la la la la.

ja ja ja

Ach zo'n reisje langs de Rijn Rijn Rijn.
Dat is zo ontzettend fijn fijn fijn.
Tra la la la la la la la la.
tra la la la la tra la la la la.

Sacha en Tim hebben inmiddels een pet opgezet en doen zich voor als douaniers. De Batavieren zijn nèt uitgezongen of daar springen de twee naar voren.

Tim : Halt! Douane!

De Batavieren schrikken zich een ongeluk.

Batavier 1 : *(stamelt)* Wwwwwww wat is dat... wie wie wie wie bent u?

Tim : Wij zijn van de douane.

Sacha : En wij willen graag uw paspoort even zien.

Batavier 2 : Paspoort? Wat is dat? Kun je dat eten?

De andere Batavieren lachen een beetje.

Tim : De lolligste thuis zeker?

Sacha : Wat je zegt collega. Zeker de lolligste thuis.

Batavier 3 : Maar wij weten ècht niet wat jullie bedoelen hoor!

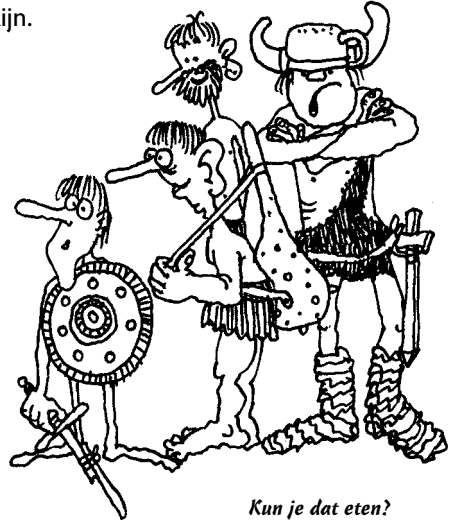
Tim : Jullie steken hier de grens over. Dan heb je een paspoort nodig.

Batavier 4 : Grens, grens... wat is dat nou weer?

Sacha : Jullie komen uit Duitsland *(wijst)* en varen nu Nederland binnen.

Batavier 1 : Nou daar is ons helemaal niets van bekend hoor. Duitsland, Nederland... hoe weten jullie dat eigenlijk?

Tim : Dat hebben we op school geleerd met aardrijkskunde.

- Sacha** : En omdat wij altijd tienen halen, zit dat wel snor.
- Batavier 2** : Onze opa heeft óók een snor.
- Batavier 3** : En onze geit heeft een sik.
- Batavier 4** : Aardrijkskunde... school... wat een vreemde woorden allemaal.
- Tim** : Jullie weten toch zeker wel wat een school is?
- Batavier 1** : Nooit van gehoord!
- Sacha** : Maar als je niet naar school gaat, wat doe je dan de hele dag?
- Batavier 2** : Nou eh... beren vangen, konijnen eten en lekker niks doen.
- Tim** : Is dat alles? Tjonge, dat lijkt me ook wel wat zeg. Niet naar school, de hele dag beren vangen...
- Sacha** : *(neemt over)*... konijnen eten en voor de rest op je luie krent zitten. Heeeeerlijk!
- Batavier 2** : Eh... alles mooi en prachtig, maar mogen wij nu verder a.u.b. We moeten namelijk vóór het donker weer terug zijn, ziet u?
- Tim** : *(formeel)* Zo zo zo zo... en waar gaat de reis dan wel naar toe?

🎵 5/28

*De muziek wordt gestart.
Na het korte voorspel zingen de Batavieren:*

LIED 3: WE GAAN NAAR ZANDVOORT

We gaan naar Zandvoort, al aan de zee.
We nemen broodjes en koffie mee.
Oh wat is 't een zaligheid
als je van de duinen glijdt.
We gaan naar Zandvoort, al aan de zee.

Bij de 2e maal roept een Batavier: "ALLEMAAL"!!!

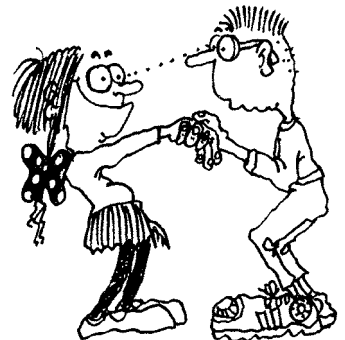
- Tim** : *(formeel)* Ahum... Ik zal even overleggen met mijn collega.
- Tim praat achter de hand met Sacha, duidelijk verstaanbaar voor het publiek.*
- Tim** : We hebben nu de twee antwoorden Sacha. Ze zijn met z'n vieren en ze nemen broodjes en koffie mee.
- Sacha** : Niet langer treiteren Tim. Laat ze maar lekker gaan.

De twee kinderen keren zich weer naar de Batavieren.

- Tim** : Okay familie eh...
- Batavier 1** : Bata is de naam...
- Tim** : Bata, juist ja. Ahum... het is in orde. Jullie mogen door.
- Batavier 3** : Waarom gaan jullie eigenlijk niet met ons mee, in plaats van die maffe grens te bewaken.
- Batavier 4** : Ja, dat is toch allemaal flauwekul.
- Sacha** : Nou dat lijkt me wel wat eh...
- Tim** : *(onderbreekt abrupt)* Ho ho ho ho collega... Wij eh... moeten de tijd in de gaten houden. *(nadrukkelijk)* Ik bedoel onze tijd is kostbaar.
- Sacha** : *(schrikt)* Oh ja... collega, da's waar ook. In ieder geval bedankt voor de uitnodiging meneer Bata en eh... veel plezier.
- Tim** : En behouden vaart!
- Batavieren** : *(tegelijk)* Toedeloei, toedeloei...

De Batavieren 'roeien' weg en zingen, zonder CD, 'REISJE LANGS DE RIJN'. Nadat ze zijn verdwenen herneemt Tim het woord.

- Tim** : *(praat voor zich uit)* De familie Bata... en ze zijn met z'n vieren. Hoe is 't mogelijk, hoe is 't mogelijk.
- Sacha** : Wat bedoel je?
- Tim** : Nou, het moet wel een briljant iemand zijn geweest, die deze mensen Batavieren heeft genoemd. Ze heten Bata en ze zijn met z'n vieren. Slim hè?
- Sacha** : Vast ook een wonderkind Tim!
- Tim** : Ongetwijfeld, maar zeg... hoe komen we eigenlijk terug op school?
- Sacha** : Geef me je handen en kijk strak in m'n ogen. Dan zien we wel wat er gebeurt.

Kijk strak in m'n ogen

♪ 6/29 **De kinderen doen dit. De muziek wordt gestart. Een vreemd geluid klinkt. Eventuele decormiddelen worden snel gechangeerd. Wanneer de twee kinderen 'ontwaken', komen Eva en Bas aanrennen.**

- Eva** : Oh gelukkig, jullie zijn terug.
- Bas** : Hoe was 't? Hebben jullie het antwoord?

- Tim** : Nou en of. Ze waren met z'n vieren en ze namen broodjes en koffie mee.
- Sacha** : Echt waar Eva. Je gelooft je eigen ogen niet.
- Eva** : Oh... ik popel van ongeduld. Kom op Bas, laten we gaan.
- Bas** : Waar gaan we eigenlijk naar toe?
- Tim** : Hier is de vragenlijst. *(geeft hem aan Eva)*
- Eva** : Wat houdt Napoleon altijd zo stevig in zijn binnenzak vast?
- Bas** : Oei, da's een gevaarlijke opdracht zeg. Staat er iets in het boek over Napoleon?
- Eva** : *(bladert in het boek)* Ja hier... de slag bij Waterloo.
- Tim** : *(gehaast)* Nou jongens succes hoor, wij gaan even uitpuffen.
- Sacha** : Ja toedeloeloi...
- Bas** : Nou ja, wat moet dat moet. Kom op Eva... op het boek.

SCÈNE 4

De twee kinderen gaan naast elkaar staan. Ze doen de kin op hun borst en houden de adem in. De bordendraager/ster komt van de zijkant op. Hij/zij steekt het bord omhoog en roept hard 'BLAZEN'. (vergelijk 'aanvallen' bij het voetbal)

🎵 7/30

Dan klinkt het vreemde geluid. De twee kinderen blijven stokstijf staan. Wanneer het vreemde geluid afzwakt, 'ontwaken' Bas en Eva. De kinderen praten door de oorlogsgeluiden heen.

- Bas** : Hoera Eva, we zijn er... geweldig!
- Eva** : Niet zo hard Bas. Straks horen ze ons.
- Bas** : Ik geloof dat je gelijk hebt. Kom op, wegwezen!
- Eva** : Dáár, achter die struik.

De twee kinderen gaan snel achter 'een struik' zitten. We zien een hoog geplaatste militair opkomen en Napoleon Bonaparte.

- Napoleon** : Het gaat mis kolonel. Ik voel het aan m'n water-loo.
- Kolonel** : Maar monsieur l'empereur Bonaparte Napoleon...
- Napoleon** : Zeg maar Nappie ventje. Het is nu tóch een verloren zaak.

Kolonel : Wel Nappie, nu het zover is zou ik je toch nog graag één ding willen vragen.

Napoleon : Allez... ga je gang kolonel.

Kolonel : Wat hou je daar toch altijd in je binnenzak vast?

Napoleon : Aha... (*verstrakt*)... Dàt geheim neem ik mee in m'n graf.

Kolonel : Hè bèè... wat heb je nou aan een geheim in je graf?

Napoleon : Da's ook weer waar.

Kolonel : Dus je vertelt 't.

Napoleon : D'accord! Maar onder één condition. Je vertelt het aan niemand, begrepen?

Kolonel : Bien sûr Nappie. Bien sûr.

Napoleon haalt de hand uit zijn jas. Er zit een zakje dropjes in.

Dus je vertelt 't?

Napoleon : Mijn enige zwakheid kolonel. Mijn enige. Echte Hollandse drop.

Kolonel : Hmmmm... mag ik er eentje proeven?

Napoleon : Ik zou 't je niet aanraden mijn beste.

Kolonel : Maar waarom niet? Ik ben knettergek op drop.

Napoleon : Wacht maar even... dan zul je zien waarom.

Napoleon stopt zijn hand weer terug. Er komen nu twee Engelse soldaten oplopen. Ze roepen hard:

Soldaat 1 : Hands up Napoleon. Your game is over.

Soldaat 2 : Wij hebben gewonnen (*steekt tong uit*) lekker puh...

Napoleon haalt de 'drophand' weer uit zijn jas en steekt beide handen in de lucht. De twee soldaten zien de drop.

Soldaat 1 : Wat heb je daar in je hand Napoleon? Show it!

Napoleon : Délicieuse dropjes, messieurs. Wilt u er één?

Soldaten : (*door elkaar*) Oh drop. Heerlijk. Very graag zeg. Aardig Napoleon etc.

Ze pakken één voor één een dropje uit het zakje en stoppen het in hun mond. Ze kauwen overdreven, stoppen dan abrupt en grijpen naar hun mond.

- Soldaat 1** : Bèh... wat is dit voor drop?
- Soldaat 2** : Help help! I'm on fire...
- Napoleon** : *(spottend)* Au revoir messieurs.
- Soldaat 1** : *(met 'hete' mond)* Jou krijgen we nog wel.

De soldaten rennen nu weg en roepen hard:

- Soldaten** : Water... water!
- Napoleon** : Nog een dropje kolonel?
- Kolonel** : Alsjeblieft niet zeg. Wat is dat eigenlijk voor drop?
- Napoleon** : *(lachend)* Dubbel zoute met extra veel sambal ha ha ha...

♪ 8/31 *De muziek wordt gestart. Het Franse volkslied klinkt. De twee personen lopen rustig, lachend weg. Terwijl de muziek doorgaat wordt er gechangeerd en kunnen Napoleon en de kolonel nog enkele malen, gierend van de pret, het speelvak oversteken. Dan komen, wanneer de muziek weg is, Eva en Bas weer tevoorschijn. Ze lopen naar het midden van het speelvak en gaan tegenover elkaar staan.*

♪ 9/32 *Ze pakken elkaars handen en kijken elkaar strak aan. Het vreemde geluid laat Bas en Eva 'ontwaken'. Marcel en Els komen aanlopen.*

- Marcel** : Dàt hebben jullie snel gedaan zeg!
- Els** : Jullie hebben toch wel het antwoord hè?
- Bas** : Natuurlijk, wat dacht je dan?
- Eva** : Je raadt nooit wat Napoleon vasthield.
- Marcel** : Een zoute haring.
- Bas** : *(lacht)* Nee... mis.
- Els** : Zijn levensverzekeringsspolis.
- Eva** : Ook mis. Het was dubbelzoute drop...
- Bas** : *(vult aan)*... met extra veel sambal!
- Marcel+Bas** : *(niet begrijpend, tegelijk)* Nou ja!
- Bas** : Maar dat leggen we straks allemaal wel uit.
- Eva** : Ja, jullie moeten opschieten. We hebben geen tijd te verliezen.
- Bas** : Oh... die tijd. Altijd maar dat gerèn tegen de klok.
- Eva** : *(zucht)* Je hele leven lang.

LIED 4: DE TIJD

refrein

groep 1: Tik tak tik tak tik tak tik tak.

groep 2: De tijd is niet te stoppen, de tijd is niet te remmen.

groep 1: Tik tak tik tak tik tak tik tak.

groep 2: De tijd is niet te stoppen, onmogelijk te temmen.

groep 1: Tik tak tik tak tik tak tik tak.

1

allen: De tijd gaat altijd door, staat nooit een keertje stil.
De tijd heeft altijd haast, ook als ik 't niet wil.
Je kunt de tijd niet kopen, zoals een zakje drop.
En op een goeie dag, dan zit je tijd erop.

Eventueel opkomst van begrafenisstoet (zie handleiding).

refrein

2

allen: De tijd is een record, dat maakt je nummer één.
Maar als je het niet haalt, dan tel je niet meer mee.
De tijd dat is je vijand en soms is hij je vriend.
De tijd geeft iedereen de tijd die hij verdient.

Eventueel opkomst van twee hardlopers die finishen.

refrein

3 allen: Je moet op tijd naar bed, 't is tijd om op te staan.
Je moet op tijd naar school of naar je nieuwe baan.
De tijd zal alles leren,
de tijd maakt alles uit.
De tijd gaat altijd voorwaarts
en nooit eens achteruit.

Eventueel opkomst van kantoormensen.

refrein 2x

*De kinderen zingen het slotrefrein één maal op het speelveld.
Bij de tweede keer lopen ze zingend weg. Er wordt gechangeerd. Als de muziek weg is, komen Marcel en Els op. Marcel leest de vraag voor zichzelf. Dan zegt hij:*

- Marcel** : *(langzaam en verbijsterd)* Me.. no.. kie! Zeg Els, weet je waar wij naar toe moeten?
- Els** : Nou?
- Marcel** : *(roept uit)* Naar de maan!!!
- Els** : Wat?!... *(grist blaadje uit Marcel's hand)*... Laat zien! *(leest langzaam voor)* Wat was het eerste wat Neil Armstrong deed toen hij op de maan stond?
- Marcel** : Dat is toch te gek! Hoe komen wij in hemelsnaam op de maan terecht?
- Els** : Kom op Marcel. We móeten 't proberen. *(Amerikaans accent)* After all.. we are wonderkids!
- Marcel** : That's right Els, let's go!

SCÈNE 5

De twee kinderen lopen naar het midden van het speelveld en gaan naast elkaar staan. Ze doen hun kin op de borst en houden de adem in. De bordendrager komt op en laat het publiek weer flink blazen.

 11/34 *Dan wordt de CD aangezet. Een vreemd geluid klinkt. De twee kinderen blijven stokstijf staan. (er worden ondertussen maan-rekwiesieten neergezet) Dan zwakt het vreemde geluid af en zien we Neil Armstrong van een trapje naar beneden komen. De twee kinderen 'ontwaken', kijken om zich heen, juichen mimisch en verstoppen zich vlug. Direct nadat hij voet op de maan heeft gezet, draait Neil zich om en plast in een hoekje. Dan draait hij zich om en zegt:*

N.A. : Hè hè, dat lucht op. Ik moest vanaf Houston al ontzettend nodig. Eens kijken waar zijn we ook alweer. Oh yes... *(trionfantelijk)*... on the moon!!!

Er klinkt een stem van achteren.

Stem : *(roept hard)* Hé... wat moet dat daar?!

N.A. : Wat is dat? Wat hoor ik nou?

Stem : Hé jij daar... wegwezen!

Neil Armstrong kijkt naar opzij en ziet tot zijn verbijstering iemand aankomen.

N.A. : *(vertraagd)* Wà wà wàt heb ik nou aan m'n fietsbel hangen?!

De persoon komt op. Het blijkt de Nederlander Klaas Jansen te zijn.

A. 3 De beschrijving van alle resterende scènes van het tekstboek.

Scène 6

In deze overloopscène wordt het lied 'Geschiedenis' gezongen en gespeeld. Achtereenvolgens passeren enkele holbewoners, Julius Caesar en The Beatles de revue. Hierna keren Els en Marcel terug van hun maanavontuur en krijgen Rob en Anneke de opdracht om naar Marilyn Monroe te gaan.

Scène 7

De vierde vraag luidt 'Na hoeveel keer lukte het Marilyn Monroe om het lied 'Honey' goed te zingen. Rob popelt van ongeduld om naar de filmster toe te gaan. Anneke zegt hem aan de ketting te zullen leggen als hij niet rustiger wordt. De twee zien toe hoe Marilyn het lied na 324 keer goed zingt. Dan kan Rob zich niet langer bedwingen en rent hij naar Marilyn toe. De bodyguards grijpen Rob natuurlijk direkt in zijn kraag. Dan valt het oog van de manager op het boek, dat Rob onder zijn arm draagt. Wanneer hij zijn boek openmaakt, raken de bodyguards, Marilyn en de manager gebiologeerd. Zij kijken immers naar geschiedenis wat voor hún nog toekomst is. De vier zijn hierdoor zó afgeleid dat ze Rob vergeten. Anneke en Rob grijpen deze kans om terug te keren naar het heden.

Scène 8

Wanneer de acht kinderen de vijfde vraag lezen, zijn er een paar die willen opgeven. 'Meet het gat in de ozonlaag', is de opdracht. Wanneer ze zijn gearriveerd en de beschadiging zien, zingen de kinderen het lied 'Blijft er nog wat over?..' De treurigheid slaat gauw om in slagvaardigheid. Niet piepen maar actie! Hoe kunnen we het tij keren? Na enig heen en weer gepraat, bedenken de kinderen dat milieu-kanskaarten een goede oplossing zijn. Als iedereen de opdrachten, die de kinderen bedenken, uitvoert, verdwijnen alle vuiltjes uit de lucht.

Scène 9

In de slotscène haasten de kinderen zich, om op tijd bij de meester te komen. Ze moeten het karwei immers binnen één uur klaren, anders zijn ze, net zoals de andere gangbewoners, gedoemd plaats te nemen op de gang. Nadat de meester met stijgende verbazing, de goede antwoorden heeft gelezen, klinkt er een kakofonisch geluid. De kinderen en de gangbewoners zijn vrij. Het slotlied maakt dit nog eens extra duidelijk.

B. 1 Een volledig hoofdstuk uit de handleiding

De handleiding telt 24 pagina's. Behalve de beschrijving van de scènes, waarvan scène 5 hieronder in zijn geheel is afgedrukt, worden de volgende onderdelen uitvoerig beschreven:

- ✓ **Vormgeving van het eindresultaat**
- ✓ **Eigen inbreng**
- ✓ **De partituren**
- ✓ **Decors en decorwisselingen**
- ✓ **Changeertips**
- ✓ **De CD**
- ✓ **Rollen en rolverdeling**

SCÈNE 5

Korte inhoud : De derde 'onmogelijke' vraag kan alleen beantwoord worden als de kinderen naar de maan gaan. Els en Marcel zijn getuige van de maanlanding en zien tot hun stomme verbazing dat niet Neil Armstrong de eerste was die voet op de maan zette .....

Rollen : Els. Marcel. Neil Armstrong.
Klaas Jansen. De 'aanblazer' met bord.

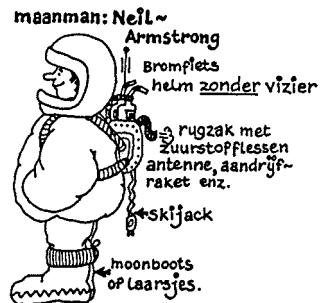
Rekwisieten : Maan-zetstukken; dozen waaraan een stuk 'rots-karton' is bevestigd.
Amerikaanse vlag.

Kleding : Klaas Jansen is gekleed als een typisch Nederlandse boer. Neil Armstrong draagt een ruimtepak met veel aluminiumfolie. Wanneer de ruimtevaarder een helm draagt, moet deze aan de voorzijde open zijn. Dit i.v.m. de verstaanbaarheid.

Toneelaanwijzingen : Het is een suggestief en tevens komisch effect, wanneer alle spelers in deze scène 'maanachtig' lopen; vertraagd, verend, grote stappen.

Wanneer Neil Armstrong staat te plassen klinkt, onzichtbaar, een harde stem. De verbijstering van de Amerikaan moet groot zijn, het spreektempo derhalve langzaam. Door een trap aan de zijkant van het speelveld te plaatsen, kan de ruimtevaarder hier zelf vanaf klauteren. Het is echter niet bezwaarlijk als dit stuntelig gebeurt. Neil Armstrong maakt vanaf de onderste trede een klein sprongetje.

Opstelling : Els en Marcel verschuilen zich, zichtbaar voor het publiek, achter een maanrots. Een trap, half zichtbaar, laat aan een zijkant Neil Armstrong naar beneden klimmen. Klaas Jansen komt ergens van 'achteren' het speelveld opdenderen.

B. 2 Het rollenschema

Dit schema geeft een overzicht van de omvang van de rollen. In de handleiding is dit schema zó uitgewerkt dat ook precies te zien is in welke scènes ze spelen. Onderaan dit schema wordt per scène het totaal aantal spelers aangegeven.

Rol	Tekstbeurten
1. Mysterieuze gedaante	1
2. Anneke	28
3. Rob	34
4. Tim	49
5. Sacha	31
6. Eva	31
7. Bas	27
8. Marcel	28
9. Els	35
10. Meester	29
11. Gangkind 1	2
12. Gangkind 2	1
13. Gangkind 3	1
14. Batavier 1	4
15. Batavier 2	4
16. Batavier 3	3
17. Batavier 4	3
18. Napoleon	13
19. Franse kolonel	9
20. Engelse soldaat 1	6
21. Engelse soldaat 2	4
22. De aanblazer	--
23. Zes figuranten	--
24. Neil Armstrong	17
25. Klaas Jansen	15
26. (lady) Speaker	3
27. Holbewoner 1	--
28. Holbewoner 2	--
29. Julius Caesar	--
30. Vier Beatles	--
31. Bodyguards	--
32. Beatle-fans	--
33. Marilyn Monroe	8
34. Manager	12
35. Bodyguards	--
36. Floormanager	1
37. Koortje circa 3 personen	--
38. Saxofonist(e)	--
39. Twee 'space-kinderen'	--
40. Koorkinderen	--

Overzicht:

Scène	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Aantal rollen	13	8	8	10	5	11	9	11	10

* NB: In meerdere scènes aanvullingen middels koorkinderen, zelf-invulscène etc.

B. 3 De wijze van muzieknotatie

Onderstaand lied is een voorbeeld van de wijze waarop de notatie is uitgewerkt; de melodielijn + akkoorden.

Lied 1: Wonderkind

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of ten staves of music. The lyrics are written below the notes, and chords are indicated by letters above the staff lines. The lyrics are: "Ik zal u wat vertellen, iets wat u nog niet weet. Het is zo ongevoelbaar, dat u het nooit vergeet. Het duurt al vele jaren, van mijn geboorte af, 'k beschouw't als een zegen, maar af en toe als stra.... ..a.... af Ik ben een wonderkind wonderkind Ik ben een wonderkind wonderkind Ik ben een wonderkind WAA- HOE! Ik ben een wonderkind wonderkind Ik ben een wonderkind wonderkind Ik ben een wonderkind WAA- HOE! - 14 -". The chords used are G, Em, Am, D, D7, and C.

Ik zal u wat ver- tel- len, iets wat u nog niet weet.

Het is zo on- ge- loof- lijk, dat u het nooit ver- geet.

Het duurt al ve- le ja- ren, van mijn ge- boor- te af,

'k Be- schouw't als een ze- gen, maar af en toe als stra....

..a.... af Ik ben een won- der- kind won- der- kind Ik ben een

won- der- kind won- der- kind Ik ben een won- der- kind won-

der- kind Ik ben een won- der- kind WAA- HOE! Ik ben een

won- der- kind won- der- kind Ik ben een won- der- kind won-

der- kind Ik ben een won- der- kind won- der- kind Ik ben een

won- der- kind WAA- HOE!